

РЕШЕНИЕ

№ 2394

гр. София, 11.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в публично заседание на 27.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4181** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по Жалба Вх. № 10584/16.03.2023г. по описа на АССГ, на А. К. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес]01, срещу Ревизионен акт /РА/ № 22221122002625-091-001 от 15.12.2022г., издаден от Н. С. И. - Началник Сектор, възложил ревизията и Р. В. Н. - Главен главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 269/02.03.2023г. на директора на ДОДОП – С., в частта на установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данък върху доходите на физическите лица 8ЗДФЛ/, за данъчни периоди 2018 и 2019г., в общ размер на 13 724.00 лв. и съответните лихви за забава в размер на 4 901.73 лв.

Жалбоподателят оспорва акта, като незаконосъобразен, необоснован и немотивиран. Посочва, че не са били налице предпоставките за провеждане на ревизионното производство по специалния ред и облагане по реда на чл. 122 от ДОПК. Навежда доводи за необоснованост на акта, поради некредитирането на доказателства, които са представени от ревизираното лице по отношение на установяване, че за процесните периоди са били налице налични парични средства, предоставени по дарение и заемни такива, поради което и изготвените парични потоци от ревизираните са неправилни, а с това и не се установяват обстоятелства за облагане на лицето по особения ред. Иска се от съда да отмени РА в оспорената част. В съдебно заседание и писмени бележки, жалбата се поддържа изцяло от процесуален представител адв. В., преупълномощен

от адв. К.. Претендират се сторените в производството съдебно-деловодни разноски по списък.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., чрез процесуалния си представител изцяло оспорва жалбата като неоснователна и иска от съда да я остави без уважение по съображенията изложени подробно в Решение № 269/02.03.2023г. на директора на ДОДОП. Претендират се разноски в размер на юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, въз основа на представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна:

Производството е образувано въз основа на издадена Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221122002625-020-001 от 27.05.2022г., връчена на 06.06.2022г., издадена от Н. С. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т., оправомощена със Заповед №З-ЦУ-910 от 26 05.2022г. и Заповед №З-ЦУ-1659 от 05.05.2021г., издадени от заместник изпълнителния директор па НАП и Заповед №РД-01-287 от 10.05.2021г. на директора на ТД на НАП С., с която е възложено извършването на ревизия на А. К. П. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДЦФЛ за данъчните периоди от 01.01.2018 г. До 31.12.2020 г. Със Заповед за изменение на ЗРР /ЗИЗВР/ №Р-22221122002625-020-002 от 07.09.2022 г., е продължен срокът за приключване на производството до 04.11.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/

№Р-22221122002625-092-001 от 15.11.2022 г., връчен по електронен път на 15.11.2022 г.

Ревизионното производство приключва с РА №Р-22221122002625-091-001 от 15.12.2022 г., издаден от Н. С. И., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. Т. - орган, възложил ревизията, и Р. В. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. Т. - ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен по електронен път на 21.12.2022 г.

На А. П. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221122002625-040-001 от 13.06.2022 г. В отговор са представени писмени обяснения, че за ревизираните периоди разходите на лицето за издръжка на живот са: за 2018 г. - 5 000,00 лв.; за 2019 г. - 5 800,00 лв. и за 2020 г. - 2 000,00 лв.; декларирани са налични парични средства в брой в началото на ревизираните периоди: 2018 г. - 15 000 лв.; 2019 г. - 48 000,00 лв. и 2020 г. - 32 000,00 лв.; представени са договор за продажба на МПС от 15.02.2019 г.; договори за дарение; Нотариален акт за дарение на недвижим имот №95 от 02.05.2017 г. и банково бордеро от 2019 г.

С Протокол №Р-22221122002625-11ПД-001 от 19.10.2022 г. са приобщени документи и доказателства, събрани при извършена проверка за съпоставка на имуществото и доходите на А. К. П.. приключила е Протокол №ПФ-22221121000615-073-001 от 18.05.2022 г.

На основание чл. 124. ал. 1 от ДОПК на ревизираното лице е връчено Уведомление изх. №Р 22221122002625-113-001 от 21.10.2022 г., с което е уведомено, че основата за облагане с данък върху доходите на физическите лица за периодите от 01.01.2018 г. до 31.12.2020 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Връчено е Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 W ДОПК №Р-22221122002625-139-001 от 21.10.2022г. и

ИПДПОЗЛ №Р-22221122002625-040-002 от 21.10.2022 г., с което са изискани декларации по чл. 124, ал. 3 от ДОПК за всяка от ревизираните години.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са изпратени Искания за представяне на документи, справки и писмени обяснения от трети лица /ИПДСПОТЛ/ №Р-22221122002625-041-002 от 02.08.2022 г. до „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД; ИПДСПОТЛ №Р-22221122002625-041-001 /0.2.08.2022 г. до „БАНКА ДСК“ АД и до ИПДСПОТЛ №Р-22221122002625-041-003/02.08.2022 г. до „ЮРОКАНК БЪЛГАРИЯ“ АД за предоставяне на информация за банковите сметки на лицето, в т. ч. банкови извлечения, начални и крайни салда за 2018 г., 2019 г. и 2020 г.; за вложени вещи в трезори, касети и суми, предоставени за доверително управление за периодите от 01.01 2018 г. до 31.12.2020 г. Съгласно получените отговори лицето има 2 банкови сметки в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД, като по същите няма салда и движение. В „БАНКА ДСК“ АД лицето има открити разплащателна сметка и спестовен влог, който не е активиран и няма наличност. В „ЮРОКАНК БЪЛГАРИЯ“ АД има открити 2 банкови сметки. Представена е информация за движението по сметките. Установени са началните и крайните салда по същите.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са изпратени ИПДСПОТЛ до застрахователни дружества на територията на Република България. От отговора на ЗАД „АРМЕЕЦ“ АД е установено, че от лицето са платените застрахователни премии през 2018 г. общо в размер на 446,50 лв.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки, от които относими към настоящото производство са проверките на:

- В. П. М., ЕГН [ЕГН], обективирана с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-16002122159890-141-001 от 04.10.2022 г. Представени са писмени обяснения от В. М., че нейната майка - М. Т. К., която е починала, е дарила безвъзмездно през 2018 г. на А. П. сумата от 5 000,00 лв. по повод на сватбата му и през 2019 г. сумата от 5 000,00 лв. по повод раждането на детето му. В обясненията си В. М. е записала също, че нейната майка приживе ѝ е споделила, че през 2017 г. е дарила безвъзмездно на А. П. сумата от 10 000,00 лв. за да подпомогне участието му в „ПРОЙЧЕВИ 2017“ ООД. По спомен на проверяваното лице, средствата са били от лични спестявания, пенсии, наследствени пенсии и други. Отбелязано е, че сумата за подпомагане на участието на А. П. в „ПРОЙЧЕВИ 2017“ ООД не е взета предвид при ревизията, тъй като са налице противоречиви факти по отношение на предоставянето на паричните средства.

- И. М. Г., ЕГН [ЕГН], обективирана с ПИНП №П-16002122159891-141-001 от 25.Ю.2022 г. Представено е обяснение, съгласно което лицето е предоставило парични средства на А. П. по два договора за временна финансова помощ от 23.07.2018 г. и от 19.11.07.2020 г. Предаването на сумите е извършено в брой, като проверяваното лице не разполага с платежни документи. Няма върнати суми по заемите. През 2018 г. предоставената на заем сума е в размер на 9 000,00 лв.

В резултат на извършената съпоставка между декларираните/получени доходи и извършените разходи и придобито имущество е констатирано несъответствие /недостиг/ на парични средства за 2018г. и 2019г. С оглед установеното органите по приходите са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, а именно: „налице са данни за укриване приходи или Доходи“ и Декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не

съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирувания период“. Въз основа на анализ на събраните доказателства, ревизиращите дса приели, че наличните парични средства в брой към 01.01.2018 г., с които лицето е разполагало, са в размер на 5 000.00 лв. А. П. декларира парични средства в размер на 15 000,00 лв., но за последното не е представил доказателства. За налични парични средства в брой към 31.12.2018 г. са приети тези декларирани от лицето в размер на 48 000,00 лв. Установени са налични парични средства по банкови сметки към 01.01.2018 г. в размер на 33,41 лв. и към

31.12.2018 г.-37,42 лв. Установени са постъпления за 2018 г. общо в размер на 24 514,89 лв., в т.ч. доходи от трудови правоотношения, получени от „ЕЙЧ ДИ ДООРМАТИНГ СОЛЮШЪНС“ ООД - 10 151,39 лв.; други облагаеми доходи /от предадени отпадъци/- 363,50 лв.: дарена сума от М. К. - 5 000,00 лв. и получен заем от И. Г. - 9 000,00 лв.

Разходите за 2018 г. са общо в размер на 104 017,36 лв.. в т.ч. комунални разходи по фактури, издадени „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД - 582,91 лв.; разходи за обучение /такси към В. „Ч. Х.“/ - 100,00 лв.; разходи за платени данъци, осигурителни вноски, такси и други публични задължения - 2 274,94 лв., в Т,ч. осигуровки и данъци към „ЕЙЧ ДИ ДООРМАТИНГ СОЛЮШЪНС“ ООД - 2 244,94 лв., платени местни данъци и такси 30,00 лв.; разходи за застраховки - 532,54 лв. /към „КАРДЙФ ЖЙВОТОЗАГП РАХОВАНЕ, КЛОН БЪЛГАРИЯ“ и „К. ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ. КЛОН БЪЛГАРИЯ“ - 86,04 лв. и към ЗАД „А. Г АД - 446,50 лв.: разходи за екскурзии, пътувания и други - 1 225,00 лв.; други разходи 90 889,84 лв. /внесени парични средства в „ПРОЙЧЕВИ 2017“ ООД - 90 464,65 лв., банкови такси и лихви - 425,19 лв.. в т.ч. в „БАНКА ДСК“ АД - 48,30 лв. и в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД - 376,89 лв./; вноски по кредит в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД - 3 412,13 лв.; разходи за издръжка на живот - 5 000,00 лв.

След извършената съпоставка с установено несъответствие между стойността на имуществото на лицето и направените от него разходи с получените от него доходи в размер на 122 506,48 лв. Установеното превишение е прието за доход, придобит от всички други източници, които не са изрично посочени в ЗДДФЛ. не са посочени като необлагаеми, или не са обложени с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ. На основание чл. 122, ал. 3 от ДОПК. във връзка е чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК и след анализ на относимите обстоятелства по чл. 122. ал. 2 от ДОПК е определена данъчна основа за облагане за 2018 г. в размер на 122 506,48 лв. и данък за внасяне в размер на 12 250,00 лв.

За налични парични средства в брой към 01.01.2019г. е приета декларираната от лицето сума в размер на 48 000.00 лв. и към 31.12.2019 г. - 32 000,00 лв. Установени са налични парични средства по банкови сметки към 01.01.2019 г. - 37,42 лв. и към 31.12.2019 г.- 1 590,00 лв.

Постъпленията за 2019 г. са общо в размер на 61 833,86 лв., в т.ч. доходи от трудови правоотношения, получени от „ЕЙЧ ДИ ДООРМАТИНГ СОЛЮШЪНС“ ООД - 2 677,72 лв. и от „РЪОФИКС“ ЕООД - 17 881,34 лв.; други облагаеми доходи /от предадени отпадъци/ - 74,80 лв. и доходи от прехвърляне на имущество - продажба на автомобил марка/модел Шкода О. - 1 200,00 лв.; получени парични заеми - усвоен кредит - 35 000,00 лв. и дарена сума от М. К. - 5 000,00 лв.

Разходите за 2019 г. са общо в размер на 90 923,85 лв., в т.ч. комунални разходи - 2 020,63 лв., в т.ч. по фактури, издадени от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД - 620,63 лв.,

фактури, издадени от „ЕЙЧ ДИ ДООРМАТИНГ СОЛЮШЪНС“ ООД - 1 100,00 лв., фактури, издадени от „ЛЕОНАРДО“ ООД - 300,00 лв.; разходи за данъци, осигурителни вноски, такси и други публични задължения - 4 424,43 лв., в т.ч. осигуровки и данъци към „ЕЙЧ ДИ ДООРМАТИНГ СОЛЮШЪНС“ ООД - 579,82 лв., осигуровки и данъци към „РЪОФИКС“ ЕООД - 3 772,19 лв., платени местни данъци и такси - 72,42 лв.; разходи за застраховки /към „К. Ж., КЛОН БЪЛГАРИЯ“ и „К. ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ, КЛОН БЪЛГАРИЯ“/ - 59,75 лв.; разходи за екскурзии, пътувания и други - 1 325,00 лв.; други разходи - 54 625,09 лв. /внесени парични средства в „ПРОЙЧЕВИ 2017“ ООД - 53 767,49 лв., банкови такси и лихви - 857,60 лв., в т.ч. в „БАНКА ДСК“ АД -45.00 лв. и в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД - 812,50 лв./; вноски по кредит в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД - 22 668,95 лв.; разходи за издръжка на живот - 5 800,00 лв.

След извършената съпоставка с установено несъответствие между стойността на имуществото на лицето и направените от него разходи с получените от Него доходи в размер на 14 642,57 лв. Превишението е прието за доход, придобит от всички други източници, които не са изрично посочени в ЗДДФЛ, не са посочени като необлагаеми, или не са обложени с окончателни данъци по реда на ЗДДФЛ

Установено е, че с договор за покупка на МПС от 10.05.2018г. и фактура от 31.05.2018 г. ревизираното лице е закупило автомобил „Шкода О.“ за сумата от 1 100,00 лв. МПС е продадено с договор от 15.02.2019 г. за сумата от 1 200,00 лв. Отбелязано е, че в случая между датата на придобиването и датата на продажбата не е изминала една година, поради което доходът подлежи на облагане, тъй като попада в хипотезата на чл. 13, ал. 1. т. 2, б. а от ЗДДФЛ. Съгласно чл. 33, ал. 2 от ЗДДФЛ облагаемият Доход от продажба на пътни превозни средства е положителната разлика между продажната цена и цената на придобиване, т.е. 100,00 лв.

На основание чл. 122, ал. 3 от ДОПК. във връзка с чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК й след анализ на отнoеймите обстоятелства по чл. 122, ал. 2 от ДОПК е определена данъчна Основа за облагане и дължим данък за 2019 г., както следва:

- Данъчна основа за доходите в размер на установеното несъответствие между направените разходи и получените доходи - 14 642,57 лв.; Данъчна основа за доходи от прехвърляне на нрава или имущество - 100.00 лв. Установена е обща годишна данъчна основа за 2019 г. в размер на 14 742,57 лв. и дължим данък в размер на 1 474,00 лв.

Органите по приходите не са установили основания за отпадане на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1 от ДОПК и данъчната основа за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ, във вр. Чл.17 от закона, за периодите в обхвата на ревизията е определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като е прието за неоснователно депозираното Възражение на ревизираното лице.

В резултат на извършения анализ на всяко от относимите обстоятелства по чл. 122, ал. 2, т. 1-16 от ДОПК е установено, че са налице разходи, превишаващи установените и обложени приходи на ревизираното лице, като парични средства, без да са представени безспорни доказателства за основанието за произхода на налични парични средства при формиране на паричния поток за 2018г., претендирани като дарения направени по безкасов път, поради което същите следва да се третират като облагаеми доходи от други източници, които формират данъчна основа по чл. 122 от ДОПК. Прието е, че превишението, удостоверява наличието на средства, които не са декларирани като доходи. Определена е годишна данъчна основа за всеки от

ревизираните периоди и е приложена ставката на чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ /10 на сто/. За данъчен период 2019г. в годишната данъчна основа за облагане е включен и доходът от продажба на МПС от 10.05.2018г., и фактура от 31.05.2018г., в размер на 1200 лв. на основание чл. 13, ал. 1, т.2 б.а. от ЗДДФЛ, във вр. чл. 33, ал.2 от ЗДДФЛ, доколкото придобитият МПС е продаден с договор от 15.02.2019г., т.е. преди да е изминала една година между датата на придобиването и датата на МПС.

Изводите на ревизиращите органи, по отношение на всеки от процесните периоди и съобразно, констатациите, подробно обективирани в табличен вид за ревизирания период в РД, за наличието на обстоятелства по смисъла на чл. 122, ал. 1, т.2 и т. 7 от ДОПК, са мотивирани с факта, че не са безспорно установени като дарения стойностите при формиране на първоначалния паричен поток сумите от 10 000 лв., за които се твърди, че са били налични и реално предоставени в брой през 2017г. от М. Т. К. и сумата от 100 000 лв., посочена като дарена по договор за дарение от 10.01.2011г. от А. Н. П. /дядо на П./. Прието е, че същите са установени като основание, което налага извода, че представляват приходи от други източници по смисъла на чл. 10, т. 6 от ЗДДФЛ и представляват облагаем доход по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Установено е, че претендираните от ревизираното лице, суми, като дарения, не са декларирани за съответните данъчни периоди с подаване на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ.

След съпоставка и анализ на получената от и за ревизирания субект информация, в хода на ревизията, органът по приходите е констатирал обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т.2 и т. 7 от ДОПК, като е посочил в обстоятелствената част на РА и РД, че не кредитира и не приема представения договор за дарение от 2011г., както и писмените обяснения за извършено дарение на 10 000 лв. от 2017г.

За целите на данъчното облагане е извършено хронологично проследяване движението на паричните средства на ревизираното лице /паричен поток/ за всяка година от ревизирания период, подробно описан в ревизионния доклад и ревизионния акт, като са отразени паричните средства в началото на периода, които са установени като доказани от ревизиращите органи, потсъпленията, разходите и паричните средства в края на съответния период. Превишението на разходите над приходите с неустановено основание, установени от ревизиращия орган, са третирани като приходи/доходи, с неустановен произход, въз основа на които, на основание чл. 35, ал. 6 от ЗДДФЛ, вр. чл. 10, ал., вр. чл. 17 от ЗДДФЛ е определена данъчна основа по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК и е приложен установения в чл. 48 от ЗДДФЛ данък, на основание чл. 122, ал. 1 от ДОПК. Начислени са лихви за забава върху установените задължения за данъци за процесните периоди.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК, т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. С жалбата до административния орган се оспорва наличието на законоустановените обстоятелства за извършване на данъчно облагане по специалния ред по чл. 122 от ДОПК. Оспорени са установените данъчни задължения в размер на данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и лихвите за забава за процесните данъчни периоди, както следва:

- За 2018г: Данък в размер на 12 250 лв. и лихви за забава в размер на 4 509.04 лв.

- За 2019г: Данък в размер на 1474.00 лв. и лихви за забава в размер на 392.69 лв.

Пред настоящата инстанция в хода на съдебното производство не са представени писмени доказателства различни от тези събрани в хода на административното производство и приети от съда с административната преписка.

В хода на съдебното производство са приети гласни доказателства. Разпитана е свидетелката М., която е в родствена връзка с жалбоподателя и е Леля на П.. Същата посочва, че майка и /М. Т. К./ е предоставяла безвъзмездно парични средства на П., по 5 000 лв. по повод сватбата му през 2018г. и по повод раждане на детето му през 2019г. Посочва, че майка и /която е починала/, и е споделяла, че през 2017г. е дарила 10 000 лв., безвъзмездно на жалбоподателя за започване на бизнес при създаването на фирмата му „Проичеви 2017“ ООД. Свидетелката посочва, че майка и е била пенсионер по болест, получавала пенсия и наеми от горите. Посочва, че не е помагала с парични дарения на нея, защото не е имала нужда. Показанията на свидетелката съвпадат с дадените от нея обяснения в хода на ревизионното производство.

В хода на съдебното производство е прието заключение на ВЛ. Ю. Д., неоспорено от страните. От Заключението на ВЛ по ССЧЕ, се установява, че: за периода 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г., А. К. П. няма подадена Годишна данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ. Съгласно представен в хода на административното производство и приет с административната преписка, договор за дарение от 10.01.2011г. А. Н. П. – дарител, отстъпва безвъзмездно и веднага на внука си А. К. П. – надарен, парична сума в размер на 100 000,00 лв (сто хиляди лева), *лист 43 от приложение 1 към делото, лист 22 от приложение 2 към делото.* С Нотариален акт за дарение на недвижим имот № 95, том|,рег. № 784...дело № ../93../2017г., Е. П. П. и К. П. П. ДАРЯВАТ на сина си А. К. П. собствения си недвижим имот, *лист 44 от приложение 1 към делото.* С Договор за временна финансова помощ от 23.07.2018 г. между И. М. Б. – заемодател и А. П. заемател, заемодателят предава на заемателя сумата от 9 000,00 (девет хиляди лева)....., *лист 46 от приложение 1 към делото.* От потвърждение за получени суми като подарък през 2018 г. по повод сватба - 5000 (пет хиляди лева. В Банка ДСК АД А. К. П. има следните банкови сметки: Разплащателна сметка № 15551627 и спестовен влог № 20801811, *лист 112 от делото.* От представеното извлечение за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. по сметка № 15551627 се установява следното: Началното салдо е 4.40 лв. и крайното салдо е 6.33 лева, *лист 113 от делото.* В „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, А. К. П. има открити следните банкови сметки: BG 20 ВРВІ 7927 10 42 2189 01; BG 63 ВРВІ 7927 10 42 2189 03; BG 90 ВРВІ 7927 10 422189 02, *лист 131 от приложение 1 към делото.* От анализа на движението на паричните средства по сметка № BG 20 ВРВІ 7927 10 42 2189 01 се установява, че за периода 01.01.2018г. – 31.12.2018г. салдото в началото на периода е 17,29 лв. и салдото в края на периода е 11,94 лв., *лист 142-183 от приложение 1 от делото.* От анализа на движението на паричните средства по сметка BG 90 ВРВІ 7927 10 42218902. се установи, че за 2018 г. началното салдо 11,72 лв. *лист 221 –233 от приложение 1 от делото.* От удостоверение издадено от ЕИЧ ДИ ДООРМАТИНГ С. ООД, ЕИК[ЕИК], № 134 с изх.№ 101.03.2022 г., се

установява, че А. К. П. е получил за периода от 01.2018 г. до м. 12.2018 г. осигурителен доход в размер на 10150,89 лева, от които нетно възнаграждение в размер на 7905,44 лева, *лист 19 от приложение 2 на делото*. От справка - данни за осигуряването по ЕГН за период от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г. издадена от ТД на НАП В. Т. за лицето А. К. П., ЕГН [ЕГН] се установява, че за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. осигурителния доход е в размер на 10737,23 лева, в т.ч. облагаем осигурителен доход в размер на 9859,63 лев, *лист 32 от приложение 2 към делото*. От справка - за изплатените възнаграждения на А. К. П., ЕГН [ЕГН] за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г., изискана от НАП ТД С. до ЕИЧ ДИ ДООРМАТИНГ С. ООД, ЕИК[ЕИК], се установява, че за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. осигурителния доход е в размер на 10 154,00 лева, в т.ч. облагаем осигурителен доход в размер на 7 905,45 лев, *лист 204 от приложение 3 към делото*. От анализа на разчетно-платежните ведомости на ЕИЧ ДИ ДООРМАТИНГ С. ООД, ЕИК[ЕИК], за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. се установява, че за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. осигурителния доход е в размер на 10 154,00 лева, в т.ч. облагаем осигурителен доход в размер на 7 905,45 лев, *лист 249-260 от приложение 3 към делото*. ВП потвърждава в заключението си и Разходи за пътувания през 2018 г.: М. Септември – Гърция – сватбен подарък – 300 лева; М. Октомври - сватбен подарък – 400 лева; М. Ноември – Д. сватбен подарък – 800 лева; М. Декември – Германия – посещение на роднини, собствени разходи 150 лв. Общо извършени разходи за пътувания със съпругата в размер на 2 050 лева собствени разходи, *лист 23-24 от приложение 2 към делото*. Разходи за обучение – такси в В. „Ч. храбър“ за периода от 29.01.2018 г. до 04.02.2018 г. - 100 лв., *лист 61 от приложение 2 към делото*. Разходи за МДТ платени с платежно нареждане от 05.04.2018 г. – 30 лв. *лист 116 от приложение 2 към делото*. Разходи от 1 100,00 лв. за извършени плащания към ЕИЧ ДИ ДООРМАТИНГ С. ООД, ЕИК[ЕИК], по фактура № 2354/31,05,2018 г., *лист 132 от приложение 2 към делото*. Разходи за застраховки към К. животозастраховане, клон България 2017 г. 86,04 лв., *лист 431 от приложение 3 към делото*. Разходи за ползване на телефонни услуги по фактури издадени от TELENOR, за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. – 582,91 лв., *лист 57 от приложение 2 към делото*.

От анализа на разчетно-платежните ведомости на ЕИЧ ДИ ДООРМАТИНГ С. ООД, ЕИК[ЕИК], за периода от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. се установи, че осигурителния доход е 10 154,00 л в т.ч. облагаем доход 7 905,45 лв.

От анализа на Аналитичен регистър на „Пройчеви 2017“ ООД по сметка 493/3 А. П. за периода от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г. се установяват: Предоставени парични средства от А. К. П. в „Пройчеви 2017“ ООД, както следва: 1/Приходни касови ордери, доказващи захранването на касата от съдружника А. К. П. под формата на допълнителни парични вноски за периода 25.07.2018 г. – 31.12.2018 г.- 90864,65 лева. 2/Протоколи за извънредни ОС, съгласно чл. 134 от Търговския закон за всяка една направена допълнителна парична вноска от съдружника А. К. П. по сметка 496/3 „Сметка на собственика А. П.“. Установява се, че за периода 25.07.2018 г. – 31.12.2018 г. След регистрацията на „Пройчеви 2017“ ООД, А. К. П. внася с

приходни касови ордери сума от 90 864,65 лева, с основание захранване на каса от съдружник под формата на допълнителни парични вноски за периода 25.07.2018 г. – 31.12.2018 г.

Вещото лице, като взема предвид стойността на направени дарения: 10 000 лв., за които се твърди, че са били налични и реално предоставени в брой през 2017г. от М. Т. К. и сумата от 100 000 лв., посочена като дарена по договор за дарение от 10.01.2011г. от А. Н. П. /дядо на П./, прави изчисления, че общо получените парични средства към 01.01.2018г. са в размер на 147 767,22 лева. Общо извършените видове разходи към 31.12.2018 г. са в размер на 101 316,63 лева. Началното салдо на паричните средства на А. К. П. към 01.01.2019 г., с отчитане стойността на даренията от 100 000лв. и 10 000 лв., ВЛ определя на 46 450,59 лева (147 767,22 – 101 316,63 =46 450,59) лева. При изчисленията направени от ВЛ, с включване на сумите от направени дарения: 10 000 лв., за които се твърди, че са били налични и реално предоставени в брой през 2017г. от М. Т. К. и сумата от 100 000 лв., посочена като дарена по договор за дарение от 10.01.2011г. от А. Н. П. /дядо на П./, които са спорни като основание, в паричния поток за 2018г- не се формира превишение на разходите над приходите.

Заклучението на ВЛ по приетата ССЧЕ, съдът кредитира по отношение на извършените по задачите на експертизата преизчисления на паричните потоци за процесните периоди /2018, 2019г./, в частта разходи и приходи, както и определяне на данъчна основа за облагане и дължим данък, които ВЛ компетентно е изготвило. Следва да се посочи, обаче, че експертизата е допусната и изготвена, при условие, че спорните суми от 10 000 лв., за които се твърди, че са били налични и реално предоставени в брой през 2017г. от М. Т. К. и сумата от 100 000 лв., посочена като дарена по договор за дарение от 10.01.2011г. от А. Н. П. /дядо на П./, се включат, каквато е задачата на експертизата в началното салдо на налични парични средства за 2018г. Въпросът дали тези суми представляват действителни дарения на непарични средства на ревизираното лице, в посочените размери, е предмет на спора по същество. Този въпрос е правен и затова ССЧЕ се кредитира от съда по отношение само на направените констатации за разходите на ревизираното лице и преизчисления на паричните потоци и данъчни основи, в хипотезата, че са действителни получените суми: от 10 000 лв., за които се твърди, че са били налични и реално предоставени в брой през 2017г. от М. Т. К. и сумата от 100 000 лв., посочена като дарена по договор за дарение от 10.01.2011г. от А. Н. П. /дядо на П./, представляват действителни дарения на непарични средства на ревизираното лице, в посочените размери. Въпросът за тяхната действителност и валидност и дали с това могат да бъдат приети за налични парични средства, но изключени като приходи от друг източник по смисъла на ЗДДФЛ, е правен и съдът ще го разгледа в правните си изводи в мотивите на съдебния акт по същество, по долу.

От ответната страна в хода на съдебното производство на хартиен и магнитен носител са представени и приети доказателства за валидността на електронните подписи и връчвания по електронен път на издадените и връчени в хода на ревизионното производство документи, представена и приета е в цялост административната преписка.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт, в предвидения от закона срок, поради което е допустима.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от ДОПК. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити, поради което и съдът намира обжалвания акт за валиден акт, издаден от компетентен орган. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, ведно с приложенията към него, където са подробно изложени фактическите констатации и съображения на ревизиращия екип.

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК, съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основаниято, на което е издаден. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11.11.2008г по адм. дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23.11.2011г. по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29.03.2012г. и решение от 03.05.2012г. по дело С-520/10г на СЕС/. Съгласно чл.124 ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл.122 ДОПК фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърдените от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 от ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизиращия субект.

Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК. В конкретния случай, за да преминат към извършване на ревизия по особения ред, органите по приходите са приели, че са налице данни, установени като преведени суми по банковите сметки на лицето, за които не са установени основанията за извършените преводи и същите попадат извън обхвата на декларираните приходи от лицето за ревизиращия период. Тези мотиви са изложени в РД и РА, поради което и съдът намира, че формалното посочване на нормата на чл. 122, ал. 1 , т. 7 от ДОПК, като основание за преминаване към облагане и

извършването на ревизия по особен ред, не представлява и не следва да се третира като съществено процесуално нарушение, което да води до незаконосъобразност на акта на това процесуално основание, доколкото установените факти, съответстват на нормата на чл. 122, ал. 1, т.2 от ДОПК. Това е така, защото законодателят изисква по безспорен начин от ревизиращите органи, да бъде установено наличието на някое от основанията по изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал. 1, т. 1 – 8 от ДОПК, за да е обосновано и законосъобразно провеждането на ревизия по особения ред. Законодателят не изисква за провеждането на ревизия по особен ред, да е доказано, че стойността на претендираните като налични парични средства към началото на периода, по безспорен начин да са установени като укрита доходи или приходи, достатъчно е наличието на данни за тези обстоятелства към момента на констатациите на ревизиращият орган. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал.2 и ал.4, ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал.1 от ДОПК. Хипотезата на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, изисква наличието на данни, а не безспорно установено по съдебен ред доказване на укрита данъци, поради което и възражението на жалбоподателя за липсата на основанията по чл. 122, ал. 1, е неоснователно. В този случай, жалбоподателят, носи доказателствена тежест да обори презумпцията за вярност, на констатираните от ревизираните органи факти.

Въз основа на установените по делото факти и изложените относими правни норми, съдът намира, че са налице законоустановените предпоставки за извършване на данъчно облагане по специалния ред на чл. 122 от ДОПК, поради което и е неоснователно оспорването на жалбоподателя на това основание.

Спорният въпрос, който следва да бъде доказан от жалбоподателя по делото, с оглед доказателствената тежест, която носи в процеса е: Обоснован и материално законосъобразен ли е акта, с оглед непризнаване действителността на направените дарения от 10 000 лв., за които се твърди, че са били налични и реално предоставени в брой през 2017г. от М. Т. К. и сумата от 100 000 лв., посочена като дарена по договор за дарение от 10.01.2011г. от А. Н. П. /дядо на П./, представляват действителни дарения на непарични средства на ревизираното лице, в посочените размери.

Съдът, въз основа на събраните в производството доказателства, намира, че не са представени по делото доказателства, които по безспорен и категоричен начин да установяват, че спорните суми, които са изключени като налични в паричния поток за 2018 и съответно това променя и последващите парични потоци, представляват дарения с безвъзмезден характер, а не приходи от други източници, както са третирани от ревизиращите органи. Съгласно чл.2 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ обект на облагане по този закон са доходите на местните и чуждестранни физически

лица. Нормата на чл.13,ал.2 от ЗДДФЛ регламентира, че не се смята за доход полученото имущество по наследство, завет и дарение. Следователно при получаване на сума по дарение не се формира облагаем доход, не се облага с данък и не се декларира с годишна данъчна декларация. На основание чл.44,ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ обект на облагане са имущества, придобити по дарение, както и недвижими имоти, ограничени вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин. Получените в дарение налични парични средства, не са предмет на деклариране и облагане за роднини по права линия, каквито са майката и бащата, бабата и дядото, какъвто е процесния случай. Съдът изцяло приема за обосновани изводите на ревизиращите органи, че представения в хода на административното производство и приет в хода на съдебното Договор за дарение от 10.01.2011г. А. Н. П. – дарител, отстъпва безвъзмездно и веднага на внука си А. К. П. – надарен, парична сума в размер на 100 000,00 лв (сто хиляди лева), лист 43 от приложение 1 към делото, лист 22 от приложение 2 към делото, следва да бъде кредитиран като валиден и действителен договор за дарение. За да се приеме за валидно извършеното в полза на жалбоподателя дарение, следва да бъде установен по безспорен и категоричен начин не само факта на съществуващ договор и облигационна връзка между дарител и надарен, а и да се представят безспорни доказателства дарителите да са разполагали със съответните суми, както и да са декларирани същите по надлежния ред. В процесния случай, освен, че не може да бъде удостоверена валидна дата на договора, чрез нотариална заверка на датата на договора или посочване на договора и представянето му пред друг орган на власт, преди ревизионното производство, следва да се отбележи, че към датата на извършването на насрещната проверка дарителят А. Н. П., потвърждава подписа си и договора, но в този случай, е неприложимо и правилото за приемане на възможно-най-късна дата за съставяне на договора /към датата на смъртта на една от страните/. Съдът споделя изводите на ревизиращите органи, че от 2011 г. до датата на реалното влагане на средствата по дарение с цел инвестиция в ООД, е изминал дълъг период от време, които житейски не оправдава предоставите средства, д се използват едва през 207-2018г. Същевременно косвено доказателство за създаването на договора за целите на ревизионното и съдебното производство, съдът констатира, че датата на Договора за дарение от 10.01.2011г. непосредствено предхожда приемането и влизането в сила на Закона за ограничаване на плащанията в брой. Същият е Обн. ДВ. бр.16 от 22 Февруари 2011г., и влиза в сила на 26.02.2011г. изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2013г., доп. ДВ. бр.98 от 28 Ноември 2014г., изм. и доп. ДВ. бр.107 от 24 Декември 2014г., изм. ДВ. бр.95 от 8 Декември 2015г., изм. и доп. ДВ. бр.63 от 4 Август 2017г., изм. и доп. ДВ. бр.31 от 10 Април 2018г., изм. ДВ. бр.94 от 29 Ноември 2019г., изм. и доп. ДВ. бр.66 от 1 Август 2023г. Този факт, на поставяне на дата, която не е доказана чрез никакви други доказателства и доказателствени средства, по надлежния процесуален ред, обосновава допълнително извода на съда за недействителност на договора за дарение и създаването му като писмено доказателство за целите на административното и съдебно производство. Допълнителен аргумент за недействителността на

спорния договор е и факта, че, както в административното, така и в съдебното производство, не се установиха по безспорен и категоричен начин данни за наличие на средства в Дарителя, в съответния размер, които да могат да бъдат предмет на съответното дарение.

По отношение на извършеното дарение в размер на 10 000 лв., за които се твърди, че са били налични и реално предоставени в брой през 2017г. от М. Т. К., съдът намира, че с оглед доказателствената тежест, която носи жалбоподателят, не успя да обори чрез пълно и главно доказване констатациите и изводите на ревизиращите органи. Не е налице писмен договор и акт, удостоверяващ реалното дарение на тези средства, удостоверяването им в надлежен акт или удостоверяването им пред орган на власт, като получени, същите не са декларирани. Свидетелските показания в о.с.з. и декларираните обстоятелства в хода на административното производство от свидетелката М., която е в родствена връзка с жалбоподателя и е Леля на П., не се кредитират от съда, доколкото същата посочва изрично, че не е очевидец на предаването на процесната сума за дарение, а само е било сведено до съзнанието и от починалата и майка, че такова е извършено. Няма други преки и/или косвени доказателства, които да установяват този факт. Следва да се отбележи, че, както в хода на административното, така и в съдебното производство не се представиха доказателства, удостоверяващи факта и възможността на дарителя да разполага с тези средства, особено в случая, се касае за лице, което е на пенсия, а устно удостоверените източници на доходи, не са подкрепени с надлежни писмени доказателства.

Пред настоящата инстанция, не се представиха други доказателства, които да опровергават изводите на ревизиращия екип, поради което въз основа на установените по делото факти, съдът прави извод, че в конкретния случай в достатъчна степен ревизиращият екип е установил и анализирал, всички факти и обстоятелства, за да се направи аргументиран извод, за наличието на данни за други източници на доходи, в т.ч. укрити приходи или доходи, за които не е извършено надлежно данъчно облагане. Ето защо, съдът намира, че в настоящото производство са установени предпоставките за провеждане на производство по реда на чл. 122 от ДОПК, поради което и не е налице необоснованост и незаконосъобразност на ревизионното производство, проведено по специалния ред.

Съдът, въз основа на събраните доказателства, намира, че ревизиращите органи правилно не включват в началния паричен поток, като налични парични средства в брой, сумите, по отношение на които жалбоподателят представя договор или твърди чрез показания на свидетели и декларации в хода на административното производство за извършени дарения в брой. Съгласно чл.2 от Закона за данъците върху доходите на физически лица /ЗДДФЛ/ обект на облагане по този закон са доходите на местните и чуждестранни физически лица. Нормата на чл.13,ал.2 от ЗДДФЛ регламентира, че не се смята за доход полученото имущество по наследство, завет и дарение. Следователно при получаване на сума по дарение не се формира облагаем доход, не се облага с данък и не се декларира с годишна данъчна декларация. На основание чл.44,ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ обект на облагане са

имущества, придобити по дарение, както и недвижими имоти, ограничени вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин. На това основание, за да се приеме за доказано реалното им наличие в патримониума на жалбоподателя и включването им към първоначално формирания паричен поток, следва да бъде установено по безспорен и категоричен начин, не само факта на съществуващ договор и облигационна връзка между дарител и надарен, а и да се представят безспорни доказателства дарителите да са разполагали със съответните суми. Ревизиращите органи, са изпълнили процесуалните си задължения да направят насрещни проверки на дядото на жалбоподателя и да съберат обяснения от леля ме по твърдените дарения от нейната майка. По отношение на дарителите-не са установени по безспорен начин доходи или налични парични средства, в размерите, предмет на даренията. Пред настоящата инстанция, не се представиха други доказателства, които да опровергават изводите на ревизиращия екип.

Въз основа на изложеното, и с оглед доказателствената тежест в процеса, съдът прави извод, че в настоящото производство, не се опровергаха констатациите и изводите на ревизиращите органи в хода на административното производство, като не се констатират и основания и пороци за отмяната на оспорения РА.

Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. Единствено при наличие на обстоятелства по чл. 122, ал.1 от ДОПК и при спазване на правилата на чл. 122, ал.2 и ал.4 от ДОПК, законът дава възможност на органите по приходите да приложат установения от съответния закон размер на данъка към определена от тях основа. За целта, основанията по чл. 122, ал.1 ДОПК следва да са безспорно установени и тежестта за това е на органите по приходите, тъй като извършването на облагане по особения ред не може да почива на предположения, а на конкретни факти обосноваващи някоя от хипотезите на чл. 122, ал.1 от ДОПК. В настоящият казус, от представените по делото доказателства, приети в административното и съдебното производство, съдът намира, за безспорно установени тези факти, поради което и преминаването към облагане по специалния ред следва да се приеме за обосновано и доказано. Налице са законоустановените предпоставки за извършване на данъчно облагане по специалния ред на чл. 122 от ДОПК.

Установиха се по безспорен начин, предпоставките на чл.122 ал.1 т.2 и т. 7 от ДОПК, поради което и са налице основания за определяне на данъка и съответните лихви по реда на чл.122 от ДОПК. Ето защо оспореният РА, е законосъобразен, а жалбата се явява неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

При този изход от делото и направено искане за присъждане на съдебно-деловодни разноски ответната страна има право на юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство, което съдът, с оглед правната и фактическа сложност на делото и приложимите нормативни актове, определя в размер на 2076 лв., които следва да бъдат заплатени от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по Жалба на А. К. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес]01, **срещу** Ревизионен акт /РА/ № 22221122002625-091-001 от 15.12.2022г., издаден от Н. С. И. - Началник Сектор, възложил ревизията и Р. В. Н. - Главен главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при ТД на НАП-гр.С., потвърден с Решение № 269/02.03.2023г. на директора на ДОДОП – С., в частта на установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данък върху доходите на физическите лица 8ЗДДФЛ/, за данъчни периоди 2018 и 2019г., в общ размер на 13 724.00 лв. и съответните лихви за забава в размер на 4 901.73 лв., *като неоснователно.*

ОСЪЖДА А. К. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес]01, **да заплати** на Дирекция ОДОП-С. –ЦУ на НАП сумата от 2076 лв. /две хиляди и седемдесет и шест лева/, *представляваща сторените в производството съдебно-деловодни разноски.*

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: